

תת"ע 7582/02/15 - מאמון פדילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7582-02-15 מדינת ישראל נ' פדילה מאמון
תיק חיצוני: 90502679856

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	מאמון פדילה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 16.6.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה מעל המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,400 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך 3 שנים.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, למבקש נודע על קיום הפסילה נגדו רק כאשר נעצר על ידי המשטרה לבדיקה שגרתית. ב"כ המבקש טען כי, אי הופעתו של המבקש לדיון לא הייתה מתוך זלזול ו/או רשלנות, אלא משום שהוא מעולם לא קיבל את כתב האישום ואת הזימון לבית המשפט, וציין כי לאחר שצילם את התיק בביהמ"ש, התברר כי נשלחה הודעה ע"י הדואר ואישור המסירה חזר בציון "לא נדרש".

עוד טען כי, הרכב נשוא כתב האישום היה רשום על שמו של המבקש במשרד הרישוי, אולם הרכב נמכר למר וליד חאזקיה ת.ז. 036348886. ביום 18.5.13 נערך ונחתם זיכרון דברים בין המבקש לבין הרוכש וביום ביצוע העבירה הרכב היה בהחזקתו וברשותו של מר וליד חאזקיה. לדבריו, המבקש לא נהג ברכב נשוא כתב האישום ביום ביצוע העבירה והעברת בעלות לא בוצעה בזמנו עקב העיקולים שהיו על הרכב.

ב"כ המבקש ציין כי, המבקש נהג משאית במקצועו, נוהג משנת 1992, יחסית אין לו עבירות חמורות, עבירה אחרונה משנת 2012. המבקש נשוי, אב לארבעה ילדים, תומך בפרנסת הוריו ורישיון הנהיגה שלו הינו מקור פרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

לבקשה צורף תצהיר המבקש והעתק מזיכרון הדברים שנערך בין המבקש לבין הרוכש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהמבקש זומן כדין ואישור המסירה חזר בציון "לא נדרש". לפיכך, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

בהתאם להחלטתי מיום 23.9.15, היה על המבקש להמציא תצהיר מאת מר וליד חאסקיה הקונה/ הנהג לאימות זיכרון הדברים שצורף לבקשה, עליו מתנוססת לכאורה חתימתו, וכי העבירה ברכב בוצעה עת הרכב היה ברשותו, אולם עד למתן החלטה זו לא הומצאו מסמכים אלו.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מעיון באישור המסירה, קיימת הוכחה לכך שההזמנה לדין נשלחה למענו של המבקש. אישור המסירה בדבר הזימון לדין חזר בציון "לא נדרש" ולכן המסירה נחשבת מסירה כדין. המבקש טען שהזימון לדין לא הגיע אליו ולא להוכיח כי מנסיבות שאינן בשליטתו לא לקח את דבר הדואר או לא קיבל אותו לידיו.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

באשר לטענת המבקש לפיה, מכר את הרכב לפני מועד העבירה ולכן הרכב לא היה ברשותו, סבורה אני כי הצגת העתק זיכרון דברים שנערך בין המבקש לקונה הרכב, אין בה די בכדי להוכיח כי החזקה בפועל על הרכב כבר לא שלו או שהעבירה בוצעה ע"י אחר ורצוי לצרף ראיות נוספות, כגון תצהיר של הקונה/נהג וכד'. משלא נעשה כן, על אף שנתתי למבקש הזדמנות לעשות כן בהחלטתי מיום 23.9.15, והבעלות נותרה על שם המבקש, יש לייחס לו מכח סעיף 27 לפקודת התעבורה, כל עבירה שבוצעה ברכב מכח חזקת הבעלות.

בהקשר לעונש שהוטל על המבקש, לא הוכיח המבקש כי עלול להיגרם לו עיוות דין כתוצאה מאי ביטול פסק הדין ולא ציין כל סיבה מוצדקת אשר בגינה יש להיעתר לבקשתו, וכל שטען נטען בהקשר לנסיבותיו האישיות והצורך שלו ברישיון הנהיגה.

בהתחשב בחומרת העבירה ועברו התעבורתי של המבקש, הכולל 42 הרשעות משנת 1992, וביניהן 3 עבירות אחרונות זהות מסוג מהירות כשהרשעה האחרונה היא משנת 2015, הענישה שהוטלה עליו נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

משכך, לא עמד המבקש בקריטריונים הנדרשים לצורך ביטולו של פסק דין זה, ושוכנעתי כי הותרת פסק הדין על כנו, לא תגרום לעיוות דין למבקש.

מנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אדר א' תשע"ו, 20 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.